

AIN WONDRE STAD

Groningen. Universiteit. Maar ook talloze straten, huizen, bruggen, pleinen waar herinneringen liggen. Bekende oud-RUG-studenten vertellen over hun speciale plek.

✍ ELLIS ELLENBROEK 📷 ELMER SPAARGAREN
📷 OMROEP MAX (PORTRET)

Ted van Essen (68);

als Dokter Ted al sinds 2008 wekelijks met een medisch onderwerp te gast in het programma Tijd voor Max, van Omroep Max op NPO 1, www.doktorted.nl; huisarts in Amersfoort tot 2016; studeerde in Groningen geneeskunde van 1967 tot 1974; promoveerde op de grieprik in 1995.

Speciale plek

**het eerste virologielaboratorium,
Antonius Deusinglaan**

‘Om één uur 's middags gingen wij aan de sherry’

Ik was een redelijk goede student en werd daardoor na het behalen van mijn kandidaats gevraagd om student-assistent te worden bij professor Wilterdink. Jan Berend Wilterdink (1926-2002) was de eerste hoogleraar virologie die Groningen had. Voor zijn benoeming in 1970 vielen de virussen onder microbiologie. Wilterdink moest zijn eigen laboratorium opzetten aan de Antonius Deusinglaan en ik heb daar als student-assistent aan meegewerkt. Samen met Marian Swier. Haar had ik in mijn eerste jaar ontmoet bij het practicum ratten uit elkaar halen. Vanaf het moment dat de ballen van de rat tevoorschijn kwamen en ze vroeg “Hé, wat zijn dat nou?” ging het goed tussen ons. Zij is nog altijd mijn vrouw. Marian en ik hebben twintig jaar samen een grote praktijk gehad.

Als student-assistent waren wij vooral betrokken bij het kweken van virussen. Tegenwoordig gaat dat niet meer zo, maar toen ging het via weefselkweek in een soort platgeslagen wijnflessen. Wij onderhielden die

flessen. Vrijdags om één uur 's middags gingen wij in dat lab aan de sherry, tot 's avonds laat. Professor Wilterdink hield erg van sherry. En wij ook. Wij waren ook ongelooflijke zuiplappen in die tijd, zoals alle studenten.

Met virussen heb ik lange tijd niets meer gedaan. Ik ben huisarts geworden. Maar in de jaren negentig ben ik onderzoek gaan doen, en gepromoveerd op een virusonderwerp. Griep, en dan vooral de grieprik bij ouderen. Dat was puur toeval: Het begon ermee dat ik in het ziekenhuis een presentatie moest geven en een enquête onder lokale huisartsen verzond over de grieprik, het was op dat moment net vaccinatietijd. Mijn proefschrift, waarin ik pleit voor een betere organisatie van de vaccinatiecampagne om de opkomst te vergroten, kreeg veel media-aandacht. Zodoende werd ik later gevraagd televisiedokter te worden.’